

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 12Co/33/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420201275  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6420201275.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu O. C., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Dr. Y. XXX/X, Z. nad V., právne zastúpeného Mgr. et Mgr. Líviou Šouc Kostovou, advokátkou so sídlom Pod Donátom 5, Žiar nad Hronom, proti žalovanej W. R., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom J. hrdinov XXX/XX, Z. nad V., právne zastúpenej Mgr. Martinou Kokovou, advokátkou so sídlom Pod Donátom 5, Žiar nad Hronom, o zaplatenie 15 000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25C/9/2020-135 zo dňa 27. 11. 2020, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, alebo „prvoinštančný súd“, event. „súd prvej inštancie“), odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 15 000,- Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania od 21. 06. 2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (II. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 15 000,- Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa čl. 8, čl. 15, § 147 ods. 1, 4, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, § 153 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 451 ods. 1, 2, § 457, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a dospel k záveru o dôvodnosti žaloby žalobcu. Z dôkazov mal preukázané zaplatenie kúpnej ceny a to nepriamo aj z výpisov z účtu žalobcu zo dňa 09. 10. 2012, kedy uskutočnil výber peňažných prostriedkov vo výške 3 000,- Eur a tiež z bankového účtu otca žalovaného (zrejme malo byť správne uvedené žalobcu - pozn. odvolacieho súdu), ktorý toho istého dňa, teda v deň podpisu kúpnej zmluvy vybral peňažné prostriedky z účtu vo výške 11 500,- Eur, ktoré boli použité na zaplatenie kúpnej ceny žalovanej. Žalovaná nepreukázala, že jej kúpna cena nebola odovzdaná, teda že ju neprevzala, pričom ju v danom smere zaťažovalo dôkazné bremeno. Vychádzal z konania vedeného pred Okresným súdom Žiar nad Hronom vedeného pod sp. zn. 4C/156/2013, v ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 17Co/213/2017-245 zo dňa 25. 04. 2018, právoplatným dňa 21. 06. 2018 zmenil rozsudok prvoinštančného súdu tak, že určil, že

kúpna zmluva zo dňa 09. 10. 2012 uzavretá medzi žalovanou 1/ ako predávajúcou a žalovaným 2/ ako kupujúcim je neplatná, pričom predmetnou zmluvou žalobca odkúpil od žalovanej jej spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach vo veľkosti 1-ice a uhradil jej pri podpise kúpnej zmluvy kúpnu cenu vo výške 15 000,- Eur podľa článku III. kúpnej zmluvy (ďalej aj „zmluva“). Zároveň poukázal aj na záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/294/2018 a tiež v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/51/2017 zo dňa 24. 05. 2017, podľa záverov ktorého bola v danom konaní vyplatená kúpna cena ako to vyplývalo priamo z čl. VI., bod 3 kúpnej zmluvy, v ktorom zmluvné strany svojim podpisom potvrdili, že kúpna cena bola vyplatená predávajúcej pri podpise zmluvy. Zároveň poukázal na to, že návrh žalovanej na vykonanie dôkazu výsluchom žalobcu bol vykonaný na pojednávaní dňa 27. 11. 2020 za prítomnosti žalovanej, pričom ďalšie žalovanou navrhnuté dôkazy, a to výsluch svedka T. T., ktorý mal byť prítomný pri dojednaní obsahu kúpnej zmluvy, ako aj výsluch svedka otca žalobcu nepovažoval za dôvodné, keďže adresu svedka T. T. nevedela žalovaná uviesť, keďže už spolu nežijú, pričom daný dôkaz by bol bez právneho významu v súvislosti s nárokom žalobcu z neplatnej kúpnej zmluvy a jeho vykonanie by nemohlo privodiť iné rozhodnutie súdu o žalobe, ktoré by spočívalo na právnom posúdení veci, keďže svoj právny názor opieral o názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/51/2017. Zaplatenie kúpnej ceny na základe dojednaných podmienok okresný súd považoval za preukázané potvrdením podpisu na danej zmluve. Zároveň priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšenej o 5 percentuálnych bodov od 21. 06. 2018 do zaplatenia, t. j. ku dňu vzniku bezdôvodného obohatenia.

4. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania.

6. Podstatou jej odvolacích námietok bola iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov, ako aj nesprávne právne posúdenie veci prvoinštančným súdom. Konštatovala, že v konaní nebolo hodnoverne preukázané, že sumu 15 000,- Eur od žalobcu dňa 09. 10. 2012 osobne prevzala do svojich rúk, a tiež že žalobca v danom čase vôbec disponoval danou hotovosťou. Namietala nevykonanie dokazovania v dostatočnom rozsahu, a tiež že dokazovanie prvoinštančným súdom nebolo vykonané v súlade s platnými ustanoveniami CSP. Poukaz okresného súdu na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/51/2017 nemožno aplikovať na prejednávanú vec vzhľadom na iný skutkový stav obsiahnutý v citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Uviedla, že podľa ods. 3.2 kúpnej zmluvy mala byť kúpna cena vo výške 15 000,-Eur vyplatená v hotovosti pri podpise zmluvy zo strany kupujúceho k rukám predávajúceho, pričom vlastnoručným podpisom na zmluve predávajúci potvrdil prevzatie kúpnej ceny zo strany kupujúceho a o zaplatení kúpnej ceny si zmluvné strany po vzájomnej dohode nebudú vystavovať žiadny osobitný doklad a ako doklad o zaplatení a prijatí kúpnej ceny mala slúžiť predmetná zmluva. Z daného teda vyplývalo, že kúpnu zmluvu mal najskôr podpísať žalobca ako kupujúci a následne po podpise mal v hotovosti odovzdať kúpnu cenu predávajúcej a tá až po jej prevzatí mala kúpnu zmluvu podpísať a podpisom mala potvrdiť prevzatie peňažnej hotovosti. Formulácia textu kúpnej zmluvy ohľadne spôsobu úhrady kúpnej ceny je, že kúpna cena ešte len „bude zaplatená“ naformulovaným spôsobom, t. j. v hotovosti a nie, že kúpna cena „bola zaplatená“ v hotovosti. Poukázala na výpoveď žalobcu, z ktorej vyplývalo, že kúpna cena nebola zaplatená v súlade so zmluvným dojednaním v ods. 3.2 kúpnej zmluvy, pretože žalobca uviedol, že ona prišla s overeným podpisom na zmluvách, následne ju žalobca podpísal a vyplatil jej peniaze v hotovosti. Zmluvné dojednania zmluvy nie všetky zodpovedajú skutočnosti, pretože napr. z ods. 5.7 kúpnej zmluvy mal byť podaný aj návrh na vklad vecného bremena, pričom zmluva zriadenie vecného bremena vôbec neriešila a podľa ods. 6.1 zmluvy vyplývalo, že zmluva nadobúda účinnosť dňom povolenia vkladu vlastníckeho práva, čo nie je pravdivé, pretože účinnosť nadobúda dňom jej podpísania a iba právne účinky vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia príslušného Okresného úradu, katastrálneho odboru o jeho povolení. Obsahové nedostatky danej zmluvy zakladajú dôvodné pochybnosti, či zmluvné dojednanie upravujúce výšku a splatnosť kúpnej ceny zodpovedajú realite. Taktiež z príloh k žalobe je zrejmé, že existovali dve verzie kúpnej zmluvy ňou podpísané, a to s dátumom zo dňa 08. 10.

212 a zo dňa 09. 10. 2012. Žalobca sa nevedel pred prvoinštančným súdom vyjadriť k niektorým zásadným skutočnostiam týkajúcim sa práve preukázania faktického odovzdania peňažných prostriedkov, keď na jednej strane uviedol, že v deň podpisu zmluvy vyberal peňažnú hotovosť z bankomatu, no nevedel uviesť, aké bankovky mu bankomat vydal, ďalej vedel uviesť, že mal pred odovzdaním peňazi peniaze vo vrecku, avšak nevedel sa vyjadriť, či peniaze mal v obálke a tiež vedel uviesť, že pri odovzdávaní kúpnej ceny peniaze prepočítal samostatne aj on a tiež ona, a na druhej strane nevedel uviesť menovitú hodnotu bankoviek, údajne jej odovzdaných, preto ak bankovky prepočítaval, ktorú skutočnosť si mal pamätať, mal si teda zároveň pamätať aj ich menovitú hodnotu. Vzhľadom na to, že sa žalobca nevedel vyjadriť ku skutočnostiam týkajúcim sa faktického odovzdania peňažných prostriedkov, jeho výpoveď zakladá dôvodné pochybnosti o ich faktickom odovzdaní, z ktorého dôvodu navrhla vypočuť ako svedka otca žalobcu, ktorý mal byť prítomný pri odovzdaní a preberaní kúpnej ceny a teda mohol skutočnosti uvádzané žalobcom potvrdiť alebo vyvrátiť. Zároveň sa otec žalobcu mal vlastnými finančnými prostriedkami podieľať na zaplatení väčšej časti kúpnej ceny, keďže žalobca tvrdil, že jeho otec vyberal so svojho účtu dňa 09. 10. 2012 sumu 11 500,-Eur, ktorá mala byť použitá na úhradu kúpnej ceny, ktoré tvrdenie však nemožno považovať za preukázané, pretože výber danej hotovosti nepreukazuje, že bola použitá na úhradu kúpnej ceny, pretože mohla byť použitá aj na iný účel, keďže žalobca sa vyjadril o tom, že s otcom robili viaceré obchodov. Skutočnosť, že otec žalobcu mal prispieť značnou sumou na úhradu kúpnej ceny a mal byť osobne prítomný pri jej faktickom odovzdávaní vyplynula až na pojednávaní konanom dňa 27. 11. 2020, pričom prvoinštančný súd navrhovaný dôkaz nevykonal, hoci by to podstatným spôsobom prispelo k objasneniu veci. Podľa nej, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/51/2017 nebolo založené iba na tom, akým spôsobom bola v kúpnej zmluve naformulovaná splatnosť kúpnej ceny, ale právny názor, že k odovzdaniu finančných prostriedkov reálne došlo založil aj na preukázaní skutočností, že kupujúci disponovali značnou finančnou hotovosťou, aby mohli kúpnu cenu reálne zaplatiť. Okresný súd však v konaní nemal hodnoverne preukázanú dispozíciu dostatočným množstvom finančných prostriedkov zo strany žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny, a to napriek predloženiu listinných dôkazov, a to výpisov z bankového účtu žalobcu o výbere sumy 3 000,-Eur a z bankového účtu otca žalobcu o výbere sumy vo výške 11 500,-Eur. Podľa listinných dôkazov žalobca preukázateľne disponoval iba sumou 3 000,-Eur. Ďalej namietala nevykonanie daných listinných dôkazov - výpisov z bankových účtov v súlade s právnymi predpismi, pretože okresný súd dané listiny neprečítal na pojednávaní, neoboznámil ich obsah a ani jej ich krátkou cestou počas pojednávania nedoručil na oboznámenie sa s nimi. V uvedenom smere poukázala na § 204 CSP. Keďže podľa odôvodnenia rozsudku mal reálne zaplatenie kúpnej ceny okresný súd preukázané aj z predložených výpisov z bankových účtov, pričom však išlo o vadne vykonané listinné dôkazy, ktoré preto nie je možné pri rozhodovaní použiť, priznanie nároku žalobcu bolo možné len za predpokladu, že hodnoverným spôsobom preukázal, že peňažné plnenie (kúpna cena) bolo na základe zmluvy skutočne poskytnuté. Zotrvála na tvrdení, že kúpnu cenu vo výške 15 000,-Eur od žalobcu neprevzala a danou zmluvou mal byť zastretý iný právny úkon, a to zabezpečovací prevod práva, keďže kúpnu zmluvu podpísala až na naliehanie a pod fyzickým nátlakom T. T., s ktorým v danom období žila v spoločnej domácnosti a on jej oznámil, že má od žalobcu požičanú peňažnú hotovosť a kým ju žalobcovi nevráti, prevedie na neho spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1-ice k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, v kat. úz. Žiar nad Hronom. Zo strany T. T. bola opakovane fyzicky napádaná a rovnako si podpis kúpnej zmluvy voči nej vynútil pod fyzickým útokom, ktorým je spôsobil zranenie, pričom po fyzickom útoku bola po pár dňoch na chirurgickom ošetrení dňa 13. 10. 2012, pretože sa k týraniu veľmi dlho odhodlávala priznať. Za účelom preukázania uvedených skutočností preto navrhla vypočuť svedka T. T., ktorý dôkaz prvoinštančný súd nevykonal.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť a zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na účelovosť tvrdenia žalovanej o neprevzatí kúpnej ceny vo výške 15 000,-Eur, ktorá popierala prevzatie danej sumy, avšak od roku 2012 až do súčasnosti za obdobie 8 rokov nepodnikla žiadne kroky k nárokovaniu si od neho zaplatenia údajne nezaplatennej kúpnej ceny občianskoprávnou cestou alebo prostriedkami trestného práva. Žalovaná nepreukázala, ale ani netvrdila, že by ho v minulosti vyzývala na zaplatenie údajne nezaplatennej kúpnej ceny a ani netvrdila, že by si svoj údajný peňažný nárok voči nemu uplatnila dostupnými právnymi prostriedkami. Z uvedeného je evidentná účelovosť procesnej obrany žalovanej, ktorá ak na jednej strane tvrdí neodovzdanie finančných prostriedkov vo výške 15 000,-Eur, no na druhej strane daný stav mlčky toleruje a nevykoná za 8 rokov žiadne kroky. Poukázal na čl. V. ods. 7 kúpnej zmluvy, v ktorom si dohodli spoločné podanie návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva bezprostredne po podpísaní kúpnej zmluvy, ktorú povinnosť si spoločne aj splnili, ako vyplývalo aj z

rozhodnutia Správy katastra Žiar nad Hronom zo dňa 05. 11. 2012, číslo vkladu V XXXX/XXXX, z ktorého teda možno vyvodíť záver, že kúpna cena vo výške 15 000,-Eur bola z jeho strany vyplatená v hotovosti žalovanej pri podpise kúpnej zmluvy, pretože ak by tomu tak nebolo, bolo by priečiace sa logike, ak by žalovaná spoločne s ním doručila katastru nehnuteľností po podpise zmluvy návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva. K námietke o vadnosti vykonania listinných dôkazov výpismi z jeho účtu ako aj z účtu otca uviedol, že danými dôkazmi v súvislosti s jeho výpoveďou v rámci výsluchu preukázal, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy disponoval potrebnou hotovosťou v sume 14 500,-Eur, ktorú spolu so sumou 500,-Eur, ktorou hotovosťou disponoval, použil na úhradu kúpnej ceny, pričom dôkaznú hodnotu predmetným listinným dôkazom prvoinštančný súd priznal ako vyplýva z bodu 39. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Námietku žalovanej o vadne vykonaných listinných dôkazoch z dôvodu ich neprečítania na pojednávaní a neoboznámenia ich obsahu vyhodnotil za neopodstatnenú a zjavne oneskorenú, pretože prvoinštančný súd pred vyhlásením dokazovania za skončené vyzval sporové strany podľa § 182 CSP na zhrnutie svojich návrhov, ako aj na vyjadrenie sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci, na ktorú výzvu právna zástupkyňa žalovanej nepredniesla žiadnu výhradu týkajúcu sa vykonaného dokazovania a nič jej nebránilo požiadať súd o to, aby prečítal niektorú listinu alebo jej časť, prípadne oznámil obsah niektorej listiny. Preto námietku žalovanej je potrebné vyhodnotiť ako účelový pokus o nahradenie vlastnej procesnej pasivity, čo je neprípustné. K nevykonaniu navrhnutých dôkazov žalovanou poukázal na jej mimoriadnu pasivitu počas celého konania pred okresným súdom, ktoré konštatovanie je o to závažnejšie, že bola zastúpená právnou zástupkyňou, ktorá ju bola povinná poučiť o prípadných následkoch procesnej pasivity, ktoré predpokladá CSP. Poukázal na nedoručenie vyjadrenia k žalobe ani do termínu prvého či druhého pojednávania, pretože doručené bolo až dňa 26. 11. 2020, teda viac ako 7 mesiacov po podaní žaloby a len jeden deň pred tretím pojednávaním, ktoré sa konalo dňa 27. 11. 2020. Preto ak žalovaná spochybňuje postup prvoinštančného súdu v podobe nevykonania ňou navrhnutých dôkazov, je to povážlivé vzhľadom na jej oneskorené vyjadrenie k žalobe po 7 mesiacoch a 1 deň pred tretím pojednávaním. Zároveň poukázal na to, že návrh na vykonanie dôkazov výsluchom svedkov T. T. a svedka O. L. prezentovala žalovaná až na pojednávaní, teda dané dôkazy navrhla oneskorene, hoci jej nič nebránilo v tom, aby dôkazný návrh predniesla podstatne skôr a keď súčasne daný návrh predniesla zjavne nedostatočným spôsobom, pretože okrem mena navrhovaného svedka nevedela uviesť jeho ďalšie identifikačné údaje, a to jeho adresu. Preto vykonanie navrhnutého dôkazu výsluchom svedka T. T. žalovaná nenavrhola zákonom predpokladaným spôsobom, z ktorého dôvodu daný dôkazný návrh nepredložila včas, keďže jeho vykonanie by si vyžadovalo nariadenie ďalšieho (v poradí už štvrtého) pojednávania alebo vykonanie aj ďalších úkonov súdu ohľadne zisťovania pobytu navrhnutého svedka v príslušnom registri a jeho predvolanie na pojednávanie. V danom smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/2018/2017 zo dňa 28. 02. 2018. Súhlasil s konštatovaním prvoinštančného súdu, že vykonanie navrhnutého dôkazu, a to výsluchom svedka T. T. bolo bez právneho významu s jeho nárokom, pretože daný dôkaz by nemohol privodiť iné rozhodnutie súdu. Nesúhlasil s odvolacou argumentáciou žalovanej, že skutkový stav obsiahnutý v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR nemožno bez ďalšieho aplikovať na prejednávanú vec, pričom jeho stanovisko neovplyvňuje ani poukaz žalovanej na článok III. ods. 3.2 kúpnej zmluvy ohľadne formulácie, že kúpna cena „bude zaplatená“ a nie „bola zaplatená“ v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy. Žalovaná účelovo vytrháva z kontextu zmluvného dojednaní článok III. ods.3.2 kúpnej zmluvy tú stať, ktorá by v zmysle jej nepravdivých a účelových tvrdení mohla súd presvedčiť o neodovzdaní kúpnej ceny, pričom pre právne posúdenie veci nie je podstatným vyššie citovaná slovná formulácia („zaplatená“), ale naň nadväzujúca formulácia článku III. ods. 3.2 v znení, že „svojim vlastnoručným podpisom na tejto zmluve predávajúca potvrdzuje prevzatie kúpnej ceny zo strany kupujúceho“.

8. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu nesúhlasila s jeho argumentáciou a zotrvala na stanovisku, že neprevzala kúpnu cenu, pričom kúpnu zmluvou bol zastretý iný právny úkon, a to zabezpečovací prevod práva. Podľa nej prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie na nesprávnych skutkových zisteniach. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že nepodnikala od roku 2012 žiadne kroky k nárokovaniu si nezaplatennej kúpnej ceny, uviedla, že nemala k tomu žiaden dôvod, pretože zostala vlastníčkou nehnuteľností a peňažné prostriedky od žalobcu neprevzala a tiež ju nenapadlo, že si žalobca bude od nej vymáhať nezaplatenú kúpnu cenu. Jej úmyslom nebolo previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam do trvalého vlastníctva žalobcu, pretože ak by mala daný úmysel, bola by nehnuteľnosť previedla za kúpnu cenu blízku trhovej ceny a nie za kúpnu cenu štvornásobne nižšiu ako je jej trhovacia cena. Nie je pravdou, že daný stav tolerovala mlčky, pretože na výzvu žalobcu na zaplatenie sumy 15 000,- Eur zo dňa 23. 12. 2019 reagovala listom zo dňa 14. 01. 2020, ktorá jej reakcia je súčasťou spisu, a v ktorej popierala

prevzatie peňažných prostriedkov od žalobcu, s ktorým sa vôbec osobne nestretla, nekomunikovala s ním v čase pred uzavretím kúpnej zmluvy a aj v čase jej uzatvorenia, pretože prvýkrát sa s ním stretla až v roku 2016. Podpísanie a podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nesúvisí s reálnym a faktickým odovzdaním a prevzatím kúpnej ceny a nie je ani dôkazom o prevzatí peňažných prostriedkov, pričom, podanie návrhu na vklad nebolo ani formulované v texte kúpnej zmluvy tak, že by sa viazalo na reálne a faktické odovzdanie a prevzatie peňažných prostriedkov, pretože v zmluve nebola ani formulácia, že podávajú návrh na vklad až po zaplatení kúpnej ceny. Preukazovanie faktického a reálneho odovzdania peňažných prostriedkov zostalo len v rovine tvrdení žalobcu, ktoré účinne poprela a až na pojednávaní vyplynula skutočnosť z výsluchu žalobcu, že pri faktickom odovzdaní a prebraní finančných prostriedkov sa mala osobne zúčastniť okrem nej a žalobcu tretia osoba, a to otec žalobcu, ktorý mal údajne prispieť vlastnými finančnými prostriedkami na úhradu kúpnej ceny, ktoré skutočnosť mohol žalobcu uviesť už v podanej žalobe, čo bolo nevyhnutné za účelom preukázania žalobného návrhu, a aby prvoinštančný súd vykonal navrhovaný dôkaz, a to výsluchom otca žalobcu - O. XX. Zo zmluvného dojednaní zmluvy vyplývalo, že najskôr mal zmluvu podpísať žalobca ako kupujúci, a následne po podpise mal odovzdať kúpnu cenu jej a ona až po jej zaplatení a prevzatí mala kúpnu zmluvu podpísať, čo mala svojim podpisom potvrdiť, ale z výsluchu žalobcu jednoznačne vyplývalo, že kúpna cena vo výške 15 000,- Eur nebola zaplatená v súlade so zmluvným dojednaním ods. 3.2 kúpnej zmluvy a jej podpis na zmluve nemôže slúžiť ako dôkaz o reálnom odovzdaní a prevzatí peňažných prostriedkov. Na pojednávaní preukázala, že zmluvné dojednanie kúpnej zmluvy nie všetky zodpovedajú skutočnosti, a to najmä ods. 5.7 zmluvy, ods. 6.1, ktoré obsahové nedostatky zakladajú dôvodné pochybnosti o tom, či zmluvné dojednanie upravujúce výšku a splatnosť kúpnej ceny zodpovedajú realite. Samotný výsluch žalobcu vzniesol dôvodné pochybnosti o preukázaní faktického odovzdania a prevzatia peňažných prostriedkov. Ďalej uvádzala totožné okolnosti

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, prvoinštančný súd predmetnú vec správne právne posúdil. Odvolací súd uzatvára, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia, nemá znaky ľubovôle a náhodnosti. V odôvodnení rozsudku okresný súd podáva výklad opodstatnenosti a zákonnosti jeho výroku, vyporiadava sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, jeho myšlienkový postup je dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Rozsudok okresného súdu stručne, jasne a výstižne vysvetľuje, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov súd prvej inštancie vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil, čím spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 15 000,- Eur s príslušenstvom, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého vyplatením kúpnej ceny vo výške žalovanej sumy v zmysle kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 09. 10. 2012. Predmetný nárok žalobcu vznikol z titulu, že predmetná kúpna zmluva bola v inom konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/156/2013, v odvolacom konaní rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/213/2017-245 zo dňa 25. 04. 2018 určená za neplatnú. Kúpna cena a jej splatnosť bola medzi stranami sporu v predmetnej kúpnej zmluve dojednaná v článku III., bod 3.1 a bod 3.2., v ktorom bolo medzi stranami sporu dojednané, že „kúpna cena vo výške 15 000,- Eur bude zaplatená v hotovosti pri podpise zmluvy zo strany kupujúceho k rukám predávajúceho, pričom vlastnoručným podpisom na zmluve predávajúci potvrdil prevzatie kúpnej ceny zo strany kupujúceho,

príčom o zaplatení kúpnej ceny si strany dojednali, že si nebudú vystavovať osobitný doklad a ako doklad o zaplatení a prijatí kúpnej ceny bude slúžiť predmetná zmluva daná zmluva“.

14. Jedným z odvolacích dôvodov žalovanej bolo nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/ 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/4/2009).

16. Odvolací súd existenciu tohto odvolacieho dôvodu v konaní pred súdom prvej inštancie v odvolacom prieskume nezistil. Prvoinštančný súd použil správny právny predpis ust. § 451 ods. 1, 2 a § 457 OZ, pretože išlo o vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu neplatnej zmluvy, právne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu,.

17. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom prvoinštančného súdu o tom, že zo strany žalobcu došlo k vyplateniu kúpnej ceny vychádzajúc z obsahu kúpnej zmluvy a jej dojednání, teda žalobca v danom smere uniesol dôkazné bremeno.

18. K ďalšej námietke žalovanej o nevykonaní navrhnutých dôkazov (výsluch svedkov) potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností odvolací súd dopĺňa, že dokazovanie je časť súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa žalobný návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečiť dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v súdnom konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania v tom smere, že nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu. Nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok neúplnosť skutkových zistení (vedúcu prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia - viď R 37/1993).

19. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, a to každý jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti. Pri hodnotení dôkazov v prejednávanej spore okresný súd v plnej miere aplikoval ustanovenie § 191 ods. 1 CSP, vykonal všetky relevantné dôkazy a správne ich vyhodnotil. K hodnoteniu vykonaných dôkazov žalovanou v odvolaní, ktorého závery sa odlišujú od záverov okresného súdu odvolací súd uvádza, že nevykonanie dôkazov a ich nevyhodnotenie podľa predstáv žalovanej nie je postupom porušujúcim právo žalovanej na spravodlivé súdne konanie.

20. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu konštatuje, že okresný súd vykonal z navrhnutých dôkazov tie, ktoré boli potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, jeho skutkové zistenia sú správne a v súlade s obsahom vykonaných dôkazov (§ 365 ods. 1 písm. e), f) CSP).

21. Preto k nevykonaniu dôkazov, a to výsluchom navrhnutých svedkov zo strany žalovanej odvolací súd uvádza, že súd rozhodne o tom, ktorý dôkaz vykoná a nevykoná, teda nie je viazaný návrhmi na vykonanie dokazovania a ak prvoinštančný súd nepovažoval za dôvodné vykonať žalovanou navrhnuté dôkazy, ktoré boli bez právneho významu v súvislosti s nárokom žalobcu, nemožno to považovať za nedostatočné zistenie skutkového stavu, pretože nepochybným dôkazom v spore bola práve kúpna zmluva stranami sporu podpísaná, ktorej podpis nebol ani namietaný žalovanou a daný listinný dôkaz preukazoval vyplatenie kúpnej ceny žalobcom žalovanej.

22. V tomto smere odvolací súd poukazuje tiež na pasivitu žalovanej, ktorá reagovala na žalobu žalobcu doručení jej dňa 15. 05. 2020, až dňa 26. 11. 2020, v ktorom vyjadrení žalovaná okrem dôkazov, ktoré priložila k predmetnému vyjadreniu, nenavrhovala ďalšie dôkazy, a to ani výsluch svedka T. T.,

ktorý dôkaz navrhovala až na pojednávaní konanom dňa 27. 11. 2020. Predmetné vyjadrenie došlo prvoinštančnému súdu deň pred pojednávaním a vzhľadom na dobu, ktorú mala žalovaná na možnosť uplatnenie prostriedkov procesnej obrany už vo včasnom vyjadrení k žalobe, možno považovať postoj žalovanej jednoznačne za jej pasivitu v spore.

23. Vo vzťahu k obrane žalovanej a k včasnému navrhovaniu dôkazov odvolací súd rovnako ako prvoinštančný súd poukazuje na ust. § 153 ods. 1, 2 CSP o povinnosti strán sporu včas uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, pričom žalovaná podľa citovaného ustanovenia v spore nepostupovala .

24. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nedošlo ani k tvrdenej inej vade konania žalovanou, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP). Inou vadou konania sa rozumie error in procedendo - porušenie ustanovenia zákona upravujúceho konanie od začiatku až do skončenia (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. II. ÚS 591/2012, zo dňa 04. 09. 2013). Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

25. Okresný súd nezaložil svoje rozhodnutie na listinných dôkazoch a to výpisoch z účtu žalobcu a jeho otca, obsah uvedených výpisov bol uvedený vo výpovedi právneho zástupcu žalobcu, ku ktorej sa žalovaná resp. jej právna zástupkyňa mala možnosť vyjadriť na pojednávaní, k výpisom z účtu navrhla žalovaná vykonanie dôkazov, a to výsluchom svedkov, jednak otca žalobcu a T. T., ktorého však mohla navrhnúť už oveľa skôr, než na predmetnom pojednávaní, preto okresný súd nepochybil, ak prihliadol na skutkové tvrdenia žalobcu o predmetných výpisoch z účtu a považoval ich len za nepriamy dôkaz na preukázanie zaplatenia kúpnej ceny, pričom predovšetkým vychádzal zo skutkových tvrdení strán sporu a z listinného dôkazu - kúpnej zmluvy.

26. Preto možno konštatovať, že okresný súd dodržal všetky zákonom predpísané procesné postupy (napr. doručovanie vyjadrení stranám sporu, oboznámenie s obsahom spisu, poučovaciú povinnosť, postup pri vykonávaní dôkazov a pod.). Žalovanou v odvolaní uvedené skutočnosti nepreukazujú záver, že by konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté, preto aj tento odvolací dôvod nie je daný.

27. Aj ďalšie odvolacie námietky žalovanej odvolací súd vzhliadol ako nedôvodné, pretože pokiaľ išlo o namietanie obsahovej stránky dojednania kúpnej ceny a jej splatnosti j v článku III. bod 3.2, odvolací súd má za to, že išlo o účelové prekrúcanie formulácie daného ustanovenia v súvislosti so slovným výrazom „bude“ a nie „bola“, čo je však právne irelevantné, keďže žalovaná zmluvu podpísala a práve z uvedeného zmluvného dojednania vyplývalo, že prevzatie kúpnej ceny žalovaná potvrdila podpisom zmluvy.

28. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že predmetnou zmluvou išlo o zastretý právny úkon.

29. Ani argumentáciu žalovanej k výpovedi žalobcu, ktorý sa údajne nevedel vyjadriť k nominálnym hodnotám bankoviek, ani k tomu, či ich mal v obálke, odvolací súd vzhľadom na listinný dôkaz, ktorým bola kúpna zmluva, nepovažoval odvolací súd za opodstatnenú, pričom vzhľadom na dobu uplynutú od uzavretia kúpnej zmluvy v roku 2012 je pravdepodobné, že žalobca si uvedené skutočnosti pamätať nemusel, teda nevedomosť žalobcu ohľadne určitých skutkových okolností týkajúcich sa finančných prostriedkov použitých na zaplatenie kúpnej ceny, nespochybňuje tvrdenia žalobcu o vyplatení kúpnej ceny, tak ako jednoznačne vyplýva z dojednaní v zmluve.

30. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil v celom rozsahu, t. j. vrátane závislého výroku o trovách konania.

31. Žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde ( § 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.